

[Prima](#) / Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2014

<https://statistica.gov.md/newsview.php?l=ro&idc=168&id=4779>

Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2014

27.05.2015

Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2014

Biroul Național de Statistică prezintă informația privind situația copiilor în anul 2014.

Potrivit estimărilor la nivel global din anul 2014, copiii reprezintă 30% din populația lumii sau circa 2,2 miliarde, aproximativ 18 mii de copii sub 5 ani mor în fiecare zi, iar 15 la sută din copii sunt angajați în muncă, ceea ce compromite dreptul lor de protecție împotriva exploatării economice și încalcă dreptul de a învăța și a se juca¹.

Situația demografică.

La 1 ianuarie 2015 numărul populației stabile în Republica Moldova² a constituit 3555,2 mii persoane, din care 690,9 mii persoane sau fiecare a cincea persoană este în vârstă de pînă la 18 ani.

Rata natalității a constituit 10,9 născuți-vii la 1000 locuitori. Nivelul natalității în localitățile rurale (12,0‰) se menține mai înalt decît în localitățile urbane (9,3‰). Din numărul copiilor născuți-vii 51,6% au fost băieți, raportul de masculinitate fiind de 107 băieți la 100 fete (vezi anexa, tabelul 2). Majoritatea copiilor (99,3%) s-au născut în unitățile medicale. În funcție de greutatea la naștere, 94,6 % din născuții-vii au avut peste 2500 grame. Cei mai mulți copii (96,7%) s-au născut după o durată a sarcinii de peste 35 săptămîni.

Vîrsta medie a mamei la prima naștere este de 23,9 ani. De regulă, femeile din mediul rural nasc la o vîrstă mai mică comparativ cu cele din mediul urban, respectiv la 23,0 și 25,4 ani. Distribuția născuților-vii după grupa de vîrstă a mamei, evocă concentrarea acestora pînă la vîrsta de 30 ani (72,8% din total nașteri).

Nivelul natalității extraconjugale rămîne a fi înalt, ponderea copiilor născuți în afara căsătoriei fiind de 21 la sută. Din totalul născuților-vii, 28,9 mii (74,9%) revin mamelor care sunt la prima căsătorie.

Educația copiilor

Educația preșcolară. În anul 2014, în țară au funcționat 1453 instituții de învățămînt preșcolar, numărul acestor instituții fiind în creștere cu 5,2% comparativ cu anul 2010. În acest context, numărul copiilor din învățămîntul preșcolar, de asemenea, a marcat o tendință de majorare în ultimii ani, înregistrînd către sfîrșitul anului 2014 cifra de 147,7 mii. Paralel cu creșterea numărului de copii în instituțiile preșcolare se atestă și o creștere a ratei de cuprindere a copiilor în învățămîntul preșcolar. Dacă în anul 2010 rata de cuprindere a fost de 77,1%, atunci către anul 2015 acesta a atins nivelul de 83,9%, în special s-a majorat rata de cuprindere a copiilor din mediul urban (cu 9,4 puncte procentuale).

Figura 1. Rata de cuprindere în învățămîntul preșcolar

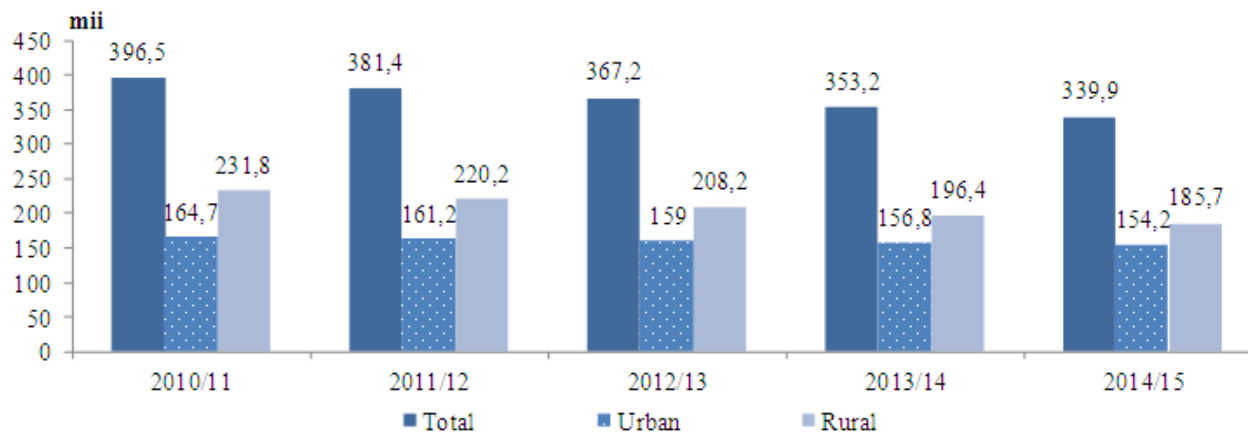

În medie la 100 locuri în instituțiile preșcolare revin 86 copii, cele mai solicitate fiind grădinițele din mediul urban, unde la 100 locuri revin 101 copii, iar în mediul rural la 100 locuri revin doar 76 copii.

Pentru copiii cu necesități speciale funcționează 123 grupe specializate în cadrul instituțiilor, majoritatea fiind pentru copii cu deficiențe sau dereglări ale vorbirii. În anul 2014 grupele specializate au fost frecventate de 2127 copii sau cu 8,4% mai mult comparativ cu anul 2010.

Învățământul primar și secundar general. În anul de studii 2014/15 rețeaua instituțiilor de învățământ primar și secundar general a fost constituită din 1347 unități în care își fac studiile circa 340 mii elevi sau cu 14 la sută mai puțin comparativ cu anul de studii 2010/11. Numărul de elevi a scăzut atât în mediul rural, cât și în mediul urban, respectiv cu 19,9% și 5,6% comparativ cu anul de studii 2010/11. În medie pe țară la 10 mii locuitori revin 956 elevi față de 1114 elevi în anul de studii 2010/11.

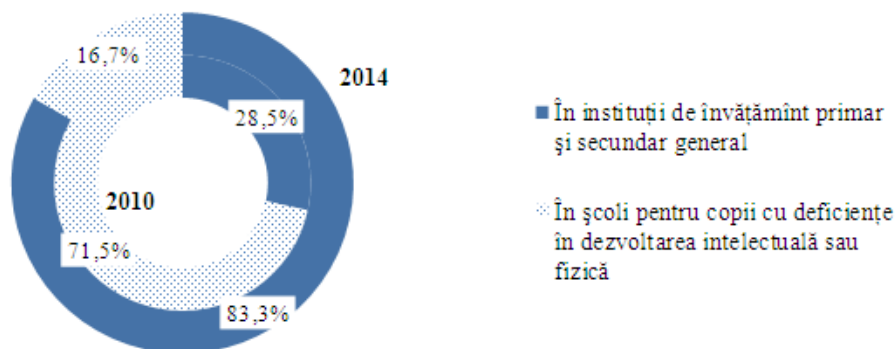
Figura 2. Evoluția numărului de elevi din învățământul primar și secundar general

La începutul anului de studii 2014/15 în clasa I au fost înscriși 35,3 mii copii, majoritatea dintre care (97,7) au fost încadrați în programe de educație preșcolară.

Numărul elevilor înscriși în instituțiile de învățământ special, în anul de studii 2014/15 a constituit 1538 persoane sau cu circa 15,0% mai puțin comparativ cu anul precedent de studii. Majoritatea elevilor din cadrul acestor instituții (22 unități) sînt cu deficiențe în dezvoltarea intelectuală – 74,8%, cu auz slab – 12,1% și cu vederea slabă – 6,0%, etc. Totodată, instituțiile de învățământ general obișnuite tot mai mult sunt adaptate la necesitățile copiilor cu dizabilități. În anul de studii 2014/15, numărul elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) din instituțiile de învățământ general a constituit 7660 persoane, majorîndu-se cu circa 70% comparativ cu anul de studii precedent.

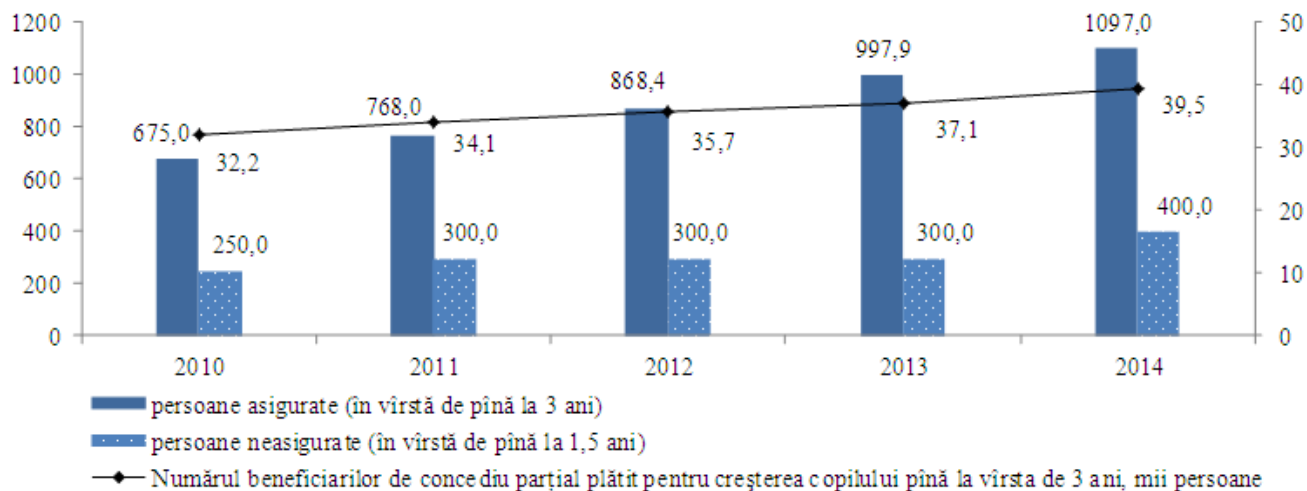
Figura 3. Elevi cu cerințe educaționale speciale după tipul instituției, în anii 2010, 2014

Protecția socială a copilului

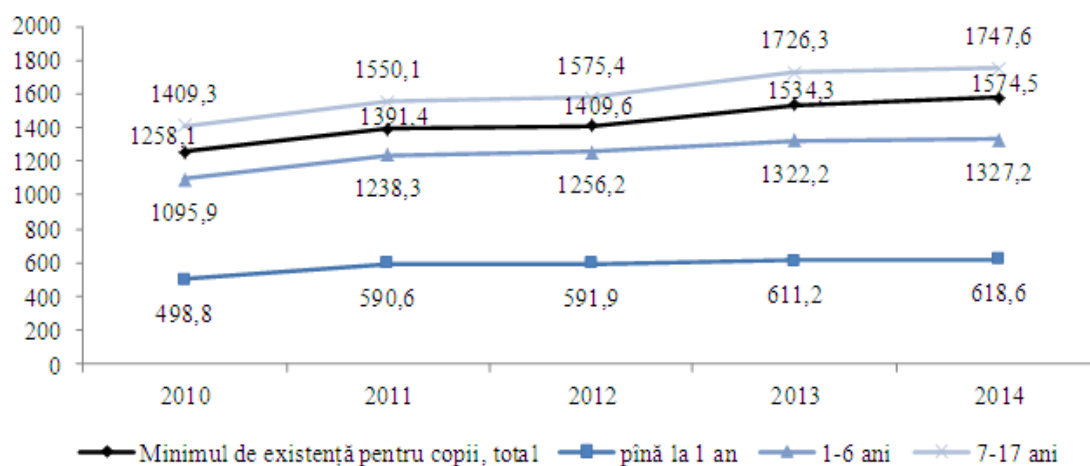
Indemnizații. Acordarea indemnizațiilor la nașterea și pentru creșterea copilului se acordă familiilor cu copii indiferent de statutul persoanei, asigurată sau neasigurată. Pe parcursul anului 2014, circa 78 mii persoane au beneficiat de indemnizații la naștere, proporția dintre persoanele asigurate și cele neasigurate fiind aproape egală. Mărirea medie a indemnizației unice la nașterea primului copil a constituit 3100 lei, iar în cazul fiecărui următor copil – 3400 lei, ceea ce este dublu față de anul 2010.

Figura 4. Mărirea medie a indemnizațiilor lunare pentru copii (lei)

În cazul indemnizației pentru îngrijirea lunară a copiilor există diferențe conform statutului: pentru persoanele asigurate aceasta constituie 1097,0 lei și se acordă pînă la vîrsta de 3 ani, față de 400 lei pentru persoanele neasigurate și care se acordă pînă la 1,5 ani. Numărul persoanelor care au beneficiat de concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani este în creștere în ultimii ani. În anul 2014, circa 39 mii persoane au beneficiat de această indemnizație, comparativ cu 32 mii în anul 2010.

Figura 5. *Minimul de existență pentru copii, lei*

Creșterea mărimii medii a indemnizației pentru îngrijirea copilului a determinat un grad mai înalt de acoperire a minimului de existență pentru copii în proporție de 65 la sută în cazul copiilor în vîrstă de pînă la 1,5 ani (persoane neasigurate). În același timp, pentru persoanele asigurate raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului în vîrstă de pînă la 3 ani depășește minimul de existență stabilit pentru copiii în vîrstă de pînă la 1 an cu circa 77%. Totodată, indemnizația acoperă minimul de existență pentru copii în vîrstă de 1-6 ani în proporție de 83%.

Tabelul 1. *Raportul dintre indemnizațiile pentru copii și minimul de existență pentru copii*

	2010	2011	2012	2013	2014
Co-raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului și minimul de existență pentru copii în vîrstă de pînă la 1 an					
persoane asigurate (pînă la 3 ani)	135,3	130,0	146,7	163,3	177,3
persoane neasigurate (pînă la 1,5 ani)	50,1	50,8	50,7	49,1	64,7
Co-raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului și minimul de existență pentru copii în vîrstă de 1-6 ani					
persoane asigurate (pînă la 3 ani)	61,6	62,1	69,1	75,5	82,7
persoane neasigurate (pînă la 1,5 ani)	22,8	24,2	23,9	22,7	30,1

Alocații sociale. O categorie de beneficiari de alocații sociale de stat sunt copiii cu dizabilități. În anul 2014 circa 13,4 mii copii au beneficiat de aceste alocații, 42,3% din copii fiind cu dizabilități severe. Anual de alocații pentru pierderea întreținătorului beneficiază circa 4 mii copii. Mărimea medie a alocației pentru copiii cu dizabilități constituie 418,5 lei, majorându-se de 1,6 ori comparativ cu anul 2010. Alocația pentru pierderea întreținătorului constituie 167,8 lei.

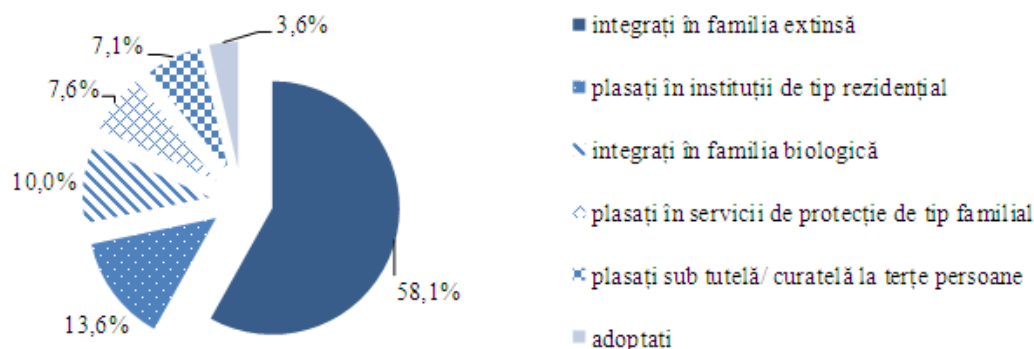
Tabelul 2. Alocații sociale pentru copii

	2010	2011	2012	2013	2014
<i>Numărul beneficiarilor, persoane</i>					
Copii cu dizabilități în vîrstă de pînă la 18 ani	15088	14034	14753	14044	13446
inclusiv: severă	6177	5958	6342	6100	5687
accentuată	7417	6698	6948	6287	5652
medie	1494	1378	1463	1657	2107
Copii care și-au pierdut întreținătorul	3732	3882	3961	3851	4009
<i>Mărimea medie a alocației, lei</i>					
Copii cu dizabilități în vîrstă de pînă la 18 ani	260,1	277,4	297,4	307,3	418,5
inclusiv: severă	285,5	303,6	325,9	338,9	448,5
accentuată	242,4	258,0	276,1	283,0	430,2
medie	242,4	257,8	274,6	283,6	306,1
Copii care și-au pierdut întreținătorul	115,5	125,3	134,1	139,7	167,8

Copii rămași fără ocrotire părintească. Conform datelor Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei în anul 2014 au fost luați la evidență 3326 copii rămași fără îngrijire părintească. Aproape fiecare al treilea copil are vîrsta de 11-15 ani (29%), iar 66,7% sunt copii din mediul rural. Printre principalele motive de stabilire a statutului de copil rămas fără îngrijire părintească este plecarea peste hotare a unicului sau ambilor părinți (44,8% din copii), decăderea din drepturi părintești (17,1%) și alte motive prin care părinții nu sunt decăzuți din drepturi, dar au survenit alte cauze, cum ar fi lipsa condițiilor de trai, neîndeplinirea obligațiilor părintești sau părinții sunt ținuiți la pat/ grad sever de dizabilitate (20%).

Cel mai des copiilor rămași fără îngrijire părintească li s-au aplicat forme de protecție familială, în special integrarea în familii extinse (58%), dar și plasarea în instituții de tip rezidențial -13,6%.

Figura 6. Forme de protecție aplicate copiilor rămași fără ocrotire părintească, 2014

În anul 2014 de către cetățenii Republicii Moldova au fost adoptați 104 copii, iar de către cetățenii străini 17 copii. Cetățenii Republicii Moldova adoptă mai des copii cu vîrsta 3-6 ani și preponderent fete, iar adoptatorii străini mai des copii cu vîrsta 7-10 ani și preponderent băieți.

Sănătatea copiilor

Asigurarea cu personal medical și spitalizarea copiilor. Resursele din sistemul național de sănătate în ultimii ani se caracterizează printr-un număr constant de medici pediatri. La 10 mii copii în vîrstă de 0-17 ani în medie revin circa 7 medici pediatri și 45 paturi pentru copii. Anual sunt internați în instituțiile spitalicești circa 132 mii copii sau fiecare al cincilea copil.

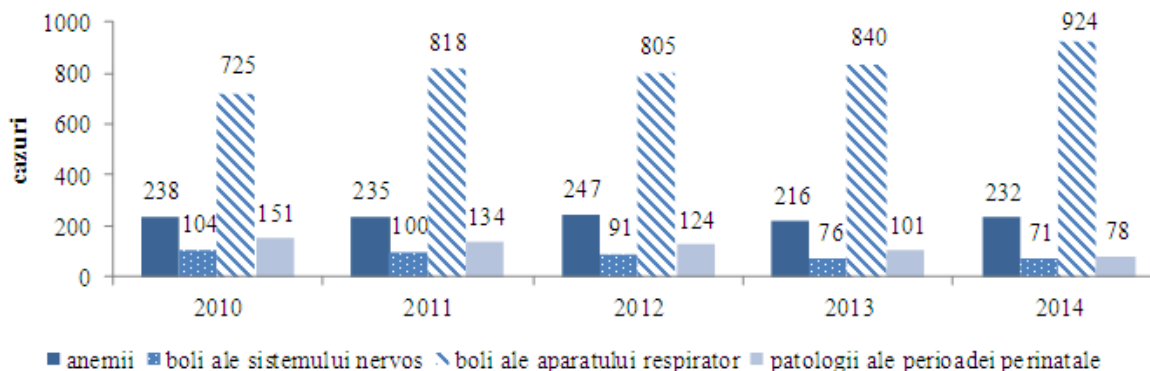
Tabelul 3. Asigurarea cu personal medical

	2010	2011	2012	2013	2014
Numărul de medici-pediatri	438	485	455	464	475
la 10000 copii în vîrstă de 0-17 ani	5,9	6,7	6,4	6,6	6,9
Numărul de paturi pentru copii	3536	3559	3556	3255	3092
la 10000 copii în vîrstă de 0-17 ani	47,4	48,9	49,9	46,5	44,8
Copii internați în instituțiile spitalicești, mii	131,1	138,3	131,8	130,7	132,7
la 10000 copii în vîrstă de 0-17 ani	1758	1902	1851	1868	1921

Incidența nou-născuților. Principalele cauze de morbiditate a nou-născuților rămân a fi afecțiunile din perioada perinatală, numărul copiilor cu aceste anomalii s-a majorat de la 10,1 mii în anul 2010 pînă la 12,8 mii copii în anul 2014 (vezi anexa, tabelul 6). Preponderente sunt tulburările legate de greutatea insuficientă la naștere, pneumonia congenitală, hipoxia intrauterină și asfixia obstetricală.

Incidența copiilor în primul an de viață. Incidența copiilor în primul an de viață constituie 1689 cazuri la 1000 copii. Cel mai des copiii suferă de boli ale aparatului respirator (924 cazuri la 1000 copii), anemie (232 cazuri la 1000 copii), patologii perinatale (78 cazuri la 1000 copii) și boli ale sistemului nervos (71 cazuri la 1000 copii).

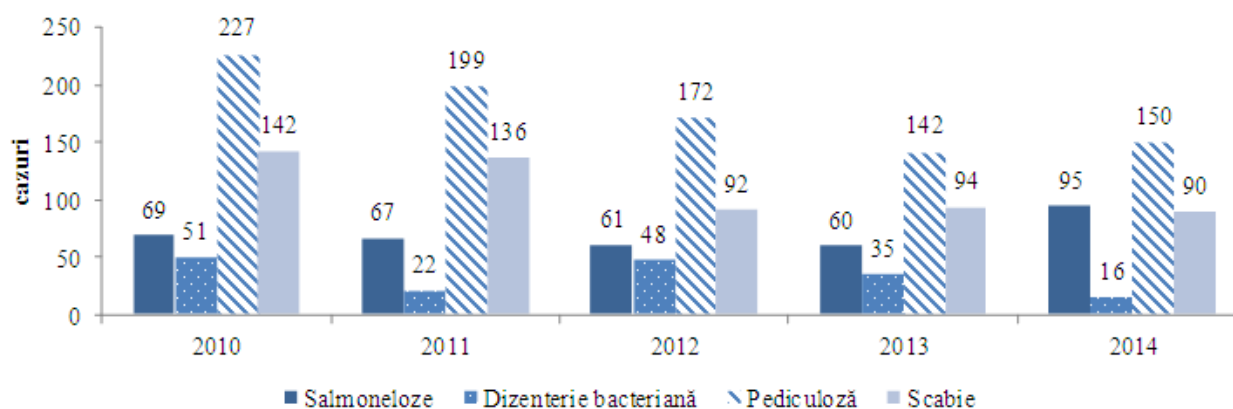
Figura 7. Incidența copiilor în primul an de viață, cazuri la 1000 copii

Incidența generală a copiilor în vîrstă de 0-17 ani. Pe parcursul anului 2014 în structura incidenței au predominat bolile aparatului respirator (374 cazuri la 1000 copii), bolile infecțioase și parazitare (46 cazuri la 1000 copii), leziunile traumatiche, otrăvirile și alte consecințe ale cauzelor externe (46 cazuri la 1000 copii), bolile pielii și țesutului celular subcutanat (38 cazuri la 1000 copii), bolile sistemului nervos și organelor de simț (33 cazuri la 1000 copii), afecțiunile singelui și organelor hematopoietice (24 cazuri la 1000 copii), aparatului digestiv (22 cazuri la 1000 copii), (vezi anexa, tabelul 8).

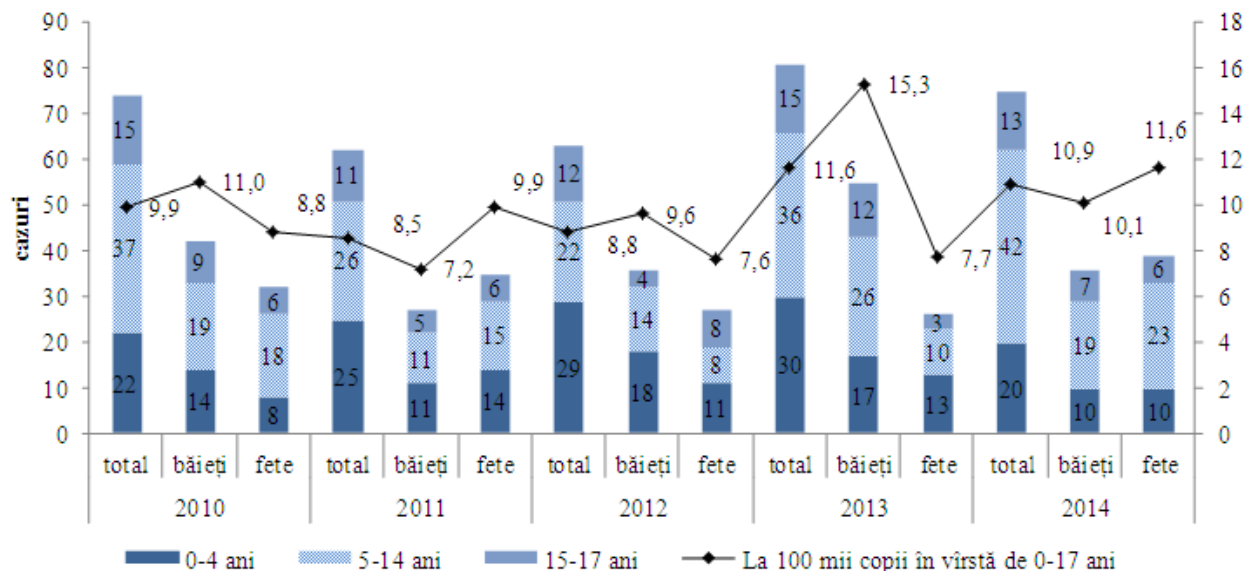
În fiecare zi, circa 39 copii au fost internați în instituțiile spitalicești cu boli infecțioase, comparativ cu 58 copii în anul precedent. În medie la 100 mii copii revin 95 cazuri de infecții cu salmoneloză, 90 cazuri de scabie, 150 cazuri de pediculoză și 16 cazuri dizenterie bacteriană. Totodată, comparativ cu anul 2013 numărul cazurilor de pediculoză și infecții cu salmoneloză este în creștere.

Figura 8. Prevalența prin unele boli infecțioase la copii în vîrstă de 0-17 ani, cazuri la 100 mii copii

În anul 2014 numărul cazurilor noi de tumori maligne s-a redus cu 7,4%, iar la 100 mii copii în vîrstă de 0-17 ani revin în medie 10,9 cazuri noi. În structura morbidității prin tumori maligne în cazul copiilor prevalează țesutul limfoid, hematopoietic și înrudite – 42,7%, glanda tiroidă – 9,3%, oasele și cartilajele articulare – 8,0%, tumorile maligne ale pielii – 6,7%, țesut mesotelial și țesuturi moi – 6,7%, creier și alte părți ale sistemului nervos central – 5,3%.

Figura 9. Incidența copiilor prin tumori maligne, pe grupe de vîrstă și sex

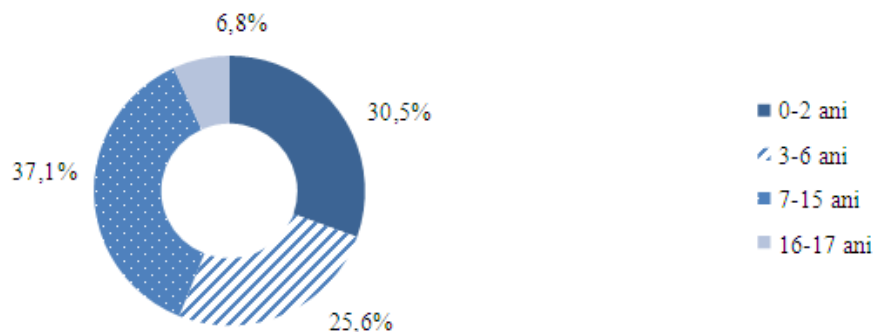
În cazul bolilor transmise pe cale sexuală se atestă o tendință de majorare a incidenței în cazul copiilor de pînă la 14 ani și o scădere în cazul celor cu vîrstă 15-17 ani, cu toate că adolescenții din acest grup au o incidență mult mai mare, respectiv sunt mult mai vulnerabili. Astfel, la 100 mii copii în vîrstă de pînă la 14 ani revin în medie 4,4 cazuri de sifilis, 2,5 cazuri de trichomoniază și 1 caz de gonoree, iar la 100 mii copii în vîrstă 15-17 ani revin 61,3 cazuri de sifilis, 33,7 cazuri de gonoree, 124,0 cazuri de trichomoniază și 11,5 cazuri de infecții ano-genitale prin virusul herpetic (vezi anexa, tabelul 10).

Incidența prin tulburări mentale și de comportament la copii constituie 3,8 mii cazuri sau 28 la sută din numărul total al bolnavilor. La 100 mii copii revin 546 cazuri de tulburări mentale. Cel mai frecvent, copiii suferă de tulburări mentale și de comportament cu caracter nepsihotic (437 cazuri la 100 mii copii), inclusiv psihoză și demență în epilepsie (15 cazuri la 100 mii copii), retard mental (96 cazuri la 100 mii copii). După asistență consultativ-curativă s-au adresat în anul 2014 – 511 de copii (vezi anexa, tabelul 11).

Servicii medicale și investigații. Pe parcursul anului 2014 fiecare al treilea copil în vîrstă de 0-17 ani sau 216,3 mii copii au fost supuși examenelor profilactice, cu 3,4% mai puțin decît în anul precedent. Astfel, la 1000 copii examinați revin 9 copii care suferă de acuitate vizuală scăzută, 3,9 suferă de tulburări de vorbire, 4,3- dereglări de ținută și 3,8 au întârzieri în dezvoltarea fizică. Fiecare al doilea copil a fost supus controlului profilactic a cavității bucale (51,5%), în urma căruia s-a constatat că fiecare al treilea copil din aceștia necesită sanație, respectiv 69,1% din ei fiind sanați.

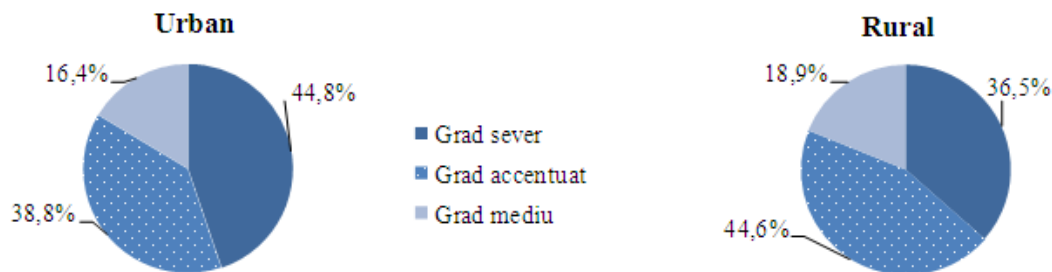
Copii cu dizabilități. Pe parcursul anului 2014 au fost recunoscuți cu dizabilități primare 1,5 mii copii, 65% din copii fiind din mediul rural. Fiecare al treilea copil diagnosticat are vîrstă de 0-2 ani, iar fiecare al patrulea este cu vîrstă cuprinsă între 3-6 ani.

Figura 10. Structura dizabilității primare la copii pe grupe de vîrstă în anul 2014, %

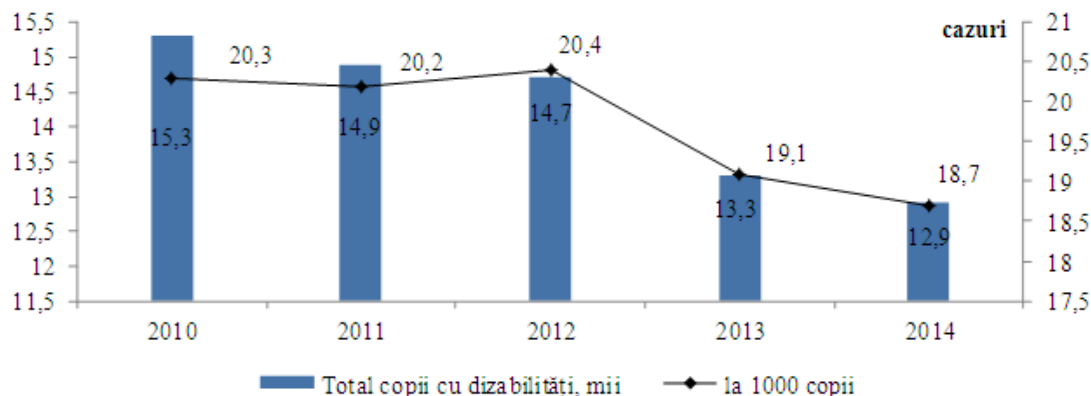
Cauzele predominante ale dizabilității primare rămîn a fi malformațiile congenitale, deformațiile și anomaliile cromozomiale (24,0%), tulburările mentale și de comportament (19,9%) și bolile sistemului nervos (14,6%). În mediul rural ponderea copiilor cu grad sever de dizabilitate este mai mică comparativ cu cei din mediul urban (36,5% comparativ cu 44,8%).

Figura 11. Structura dizabilității primare la copii în vîrstă de 0-17 ani pe medii de reședință în anul 2014, %

La finele anului 2014 sub supraveghere în instituțiile medico-sanitare s-au aflat 12,9 mii copii cu dizabilități, cu circa 16% mai puțin față de anul 2010, la 1000 copii revenind circa 19 copii cu dizabilități.

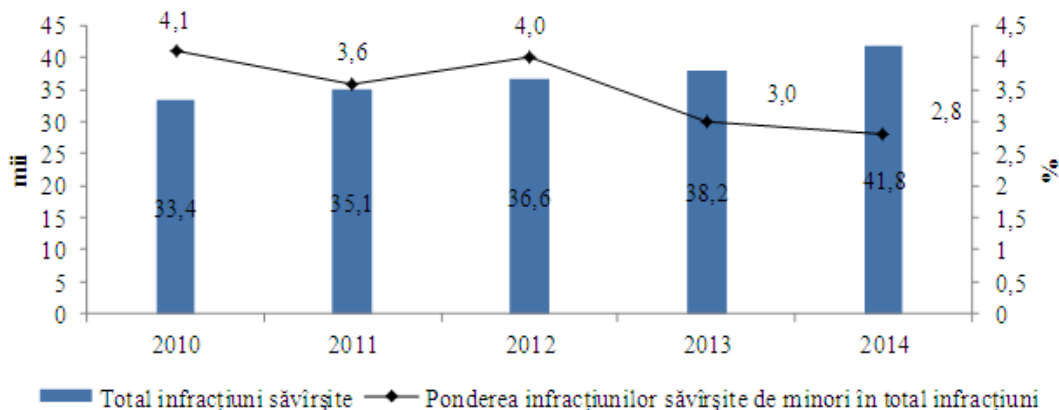
Figura 12. Dizabilitatea copiilor în vîrstă de 0-17 ani

Infraționalitatea juvenilă

Infrațiuni înregistrate. Deși la nivel de țară se atestă o tendință de creștere a ratei infraționalității, în cazul infrațiunilor săvârșite de minori se înregistrează o scădere, la 100 mii minori (0-17 ani) revenind 169 infrațiuni față de 182 infrațiuni în anul 2010. Ponderea infrațiunilor comise de minori în total infrațiuni a scăzut de la 4,1% în anul 2010 pînă la 2,8% în anul 2014.

Figura 13. Infrațiuni săvârșite de către minori

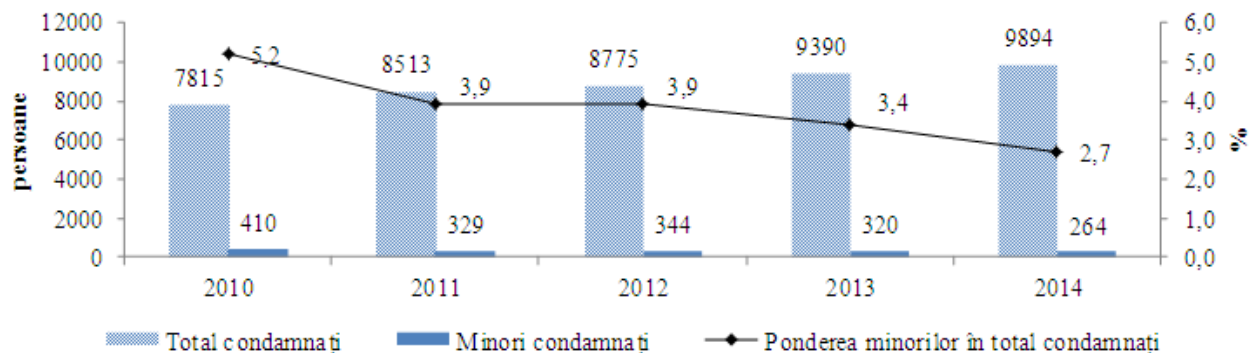

Infrațiunile cel mai des comise de minori rămîn a fi furturile, cu o pondere de 76,3% din total infrațiuni, jafurile – 6,0%, cazurile de huliganism – 2,2%, infrațiunile legate de droguri – 1,6% și escrocherii – 1,3%.

Numărul total al minorilor care au comis infrațiuni în anul 2014 a constituit 1761 minori sau cu 13,5% mai mult comparativ cu anul 2013. Preponderent infrațiunile au fost săvârșite de băieți (92,5% față de 7,5% în cazul fetelor). Două treimi din minorii culpabili de săvîrșirea infrațiunilor sînt persoane în vîrstă de 16-17 ani. Minorii în vîrstă de 14-15 ani sînt implicați mai mult în comiterea furturilor, iar cei în vîrstă de 16-17 ani pe lîngă furturi săvîrșesc și mai multe jafuri și tîlhării. Pe parcursul anului 2014 au fost reținuți 5 minori pentru comiterea omorurilor și 22 pentru violuri, 24 minori au comis infrațiuni legate de droguri și 69 răpiri de transport.

Minori condamnați. În anul 2014 numărul minorilor condamnați a constituit 264 minori sau fiecare al șaselea minor care a comis infrațiuni. În medie la 100 mii minori revin 38 minori condamnați comparativ cu 55 minori în anul 2010.

Figura 14. Numărul minorilor condamnați

Fiecare al doilea minor este condamnat pentru furt – 135 minori (51,1%), fiecare al zecelea pentru jaf și fîlhării – 31 minori (11,7%), pentru huliganism – 22 minori (8,3%) și cîte 5 minori (1,9%) pentru infracțiuni legate de droguri și omoruri. În sistemul de sancțiuni al minorilor infractori este preponderentă condamnarea condiționată (54,2%), iar fiecare al șaselea a primit pedeapsa cu închisoare (17,8%).

Minori în detenție. Numărul minorilor deținuți în instituțiile penitenciare în anul 2014 a constituit 59 de minori, inclusiv 32 minori în penitenciarele de tip închis. Cei mai mulți minori care își ispășesc pedeapsa în izolatoare și instituții penitenciare au fost condamnați pentru omor – 17 persoane (28,8%), viol – 11 persoane (18,6%) și comiterea furturilor și jafurilor – 29 persoane (49,1%).

Caracteristica generală a gospodăriilor cu copii

Conform datelor Cercetării Bugetelor Gospodăriilor Casnice, din total gospodării 31,3% au în întreținere cel puțin un copil sub 18 ani, din care 55,9% au un singur copil, 34,3% - doi copii, iar 9,8% - trei și mai mulți copii. În medie la o gospodărie cu copii revin 1,6 copii. Gospodăriile cu mulți copii sînt caracteristice mai mult pentru mediul rural, unde sunt concentrate 74,8% din totalul gospodăriilor cu 3 și mai mulți copii.

În funcție de tipul gospodăriei, acestea sunt formate preponderent din cupluri familiale (47%) și mai multe nuclee familiale (46,6%). Gospodăriile monoparentale reprezintă 6,4% din totalul gospodăriilor cu copii. În mediul urban ponderea gospodăriilor monoparentale este cu 3 puncte procentuale mai mare comparativ cu rural (respectiv 8,1% față de 5,1%), situație analogică și pentru cuplurile familiale. Totodată, în mediul rural se regăsesc cele mai multe gospodării atribuite la categoria „alte gospodării cu copii”.

Sursele de venit a gospodăriilor cu copii. Veniturile gospodăriilor casnice cu copii sînt substanțial mai mici decît veniturile gospodăriilor fără copii. În medie, în anul 2014 veniturile disponibile ale gospodăriilor cu copii au constituit 1523,2 lei lunar pe o persoană, fiind în creștere cu 38,6% față de anul 2010. Pe măsura creșterii numărului de copii în gospodărie descrește și valoarea medie a veniturilor, de la 1765,1 lei lunar în cazul gospodăriilor cu 1 copil pînă la 1063,4 lei în cazul celor cu 3 și mai mulți copii (vezi anexa, tabelul 25).

Principala sursă de formare a veniturilor constituie activitatea salariată (45,2%), fiind urmată de veniturile din activitatea individuală agricolă (9,8%), prestații sociale (8,8%) și activitatea individuală non-agricolă (8,2%). Transferurile din afara țării contribuie la formarea veniturilor în proporție de 23,5%, fiind cu 5,9 puncte procentuale mai mult decît media pe țară.

Tabelul 4. Veniturile disponibile ale gospodăriilor cu copii, 2010-2014 (în prețurile anului 2010)

	2010	2011	2012	2013	2014
Venituri disponibile (medii lunare pe o persoană, lei)	1098,9	1175,1	1146,5	1266,6	1231,3
<i>inclusiv în % pe surse:</i>					
Activitatea salariată	45,1	48,0	45,0	45,8	45,2
Activitatea individuală agricolă	10,5	10,9	10,4	9,1	9,8
Activitatea individuală non-agricolă	8,0	8,3	7,9	9,0	8,2
Venit din proprietate	0,1	0,3	0,3	0,1	0,1
Prestații sociale	9,5	9,3	10,6	9,3	8,8
pensii	5,5	5,2	5,8	5,4	5,2
indemnizații pentru copii	1,5	1,6	1,5	1,7	2,2
ajutor social	0,4	0,4	1,4	0,9	0,4
Alte venituri	26,7	23,2	25,9	26,7	27,8
din care transferuri din afara țării	21,8	19,0	21,3	22,0	23,5

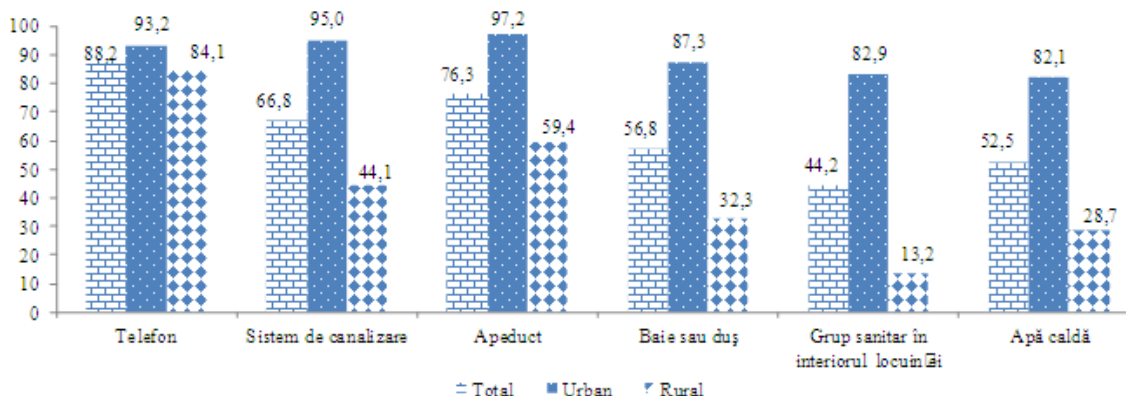
Consumul produselor alimentare în gospodăriile cu copii. Paternul de consum al gospodăriilor cu copii în anul 2014 se caracterizează prin consumul de pîine și produse de panificație în cuantum de 8,3 kg/persoană, carne și preparate din carne – 3,1 kg/persoană, lapte și produse lactate – 14,7 litri/persoană, cartofi și legume – 10,4 kg/persoană, fructe și pomușoare – 3,4 kg/persoană.

În mediul urban se consumă mai multe produse bogate în proteine, cum ar fi carnea (3,3 kg/persoană față de 3,0 în rural), laptele (16,4 litri/persoană față de 13,5 în rural) și ouăle (13,7 bucăți/persoană față de 11,5 în rural). În rural însă, se remarcă un consum mai mare de produse

de panificație (9,1 kg/persoană față de 7,2 în urban), cartofi și legume (10,6 kg/persoană față de 10,3 în urban), care de fapt și determină un surplus caloric față de mediul urban (vezi anexa, tabelul 29).

Condițiile de trai ale gospodăriilor cu copii. Nivelul de dotare al locuințelor cu utilități publice implicit are influențe asupra stării de sănătate a copilului. În general, accesul gospodăriilor la elementele de confort a crescut în ultimii ani, în special s-a ameliorat accesul la surse sigure de apă. Astfel, în anul 2014 circa 76 la sută din gospodăriile cu copii dispun de apeduct, circa 67 la sută sunt conectate la sistem de canalizare, iar aproximativ 57 la sută dispun de baie sau duș. Dat fiind că marea majoritate a locuințelor din mediul urban reprezintă apartamente la bloc, care în mod tradițional sînt conectate la principalele utilități, marea majoritate a gospodăriilor dispun de sistem de alimentare cu apă, inclusiv apă caldă, gaze din rețea, grup sanitar, baie, etc. În schimb, în mediul rural pe parcursul ultimilor 5 ani a crescut semnificativ accesul gospodăriilor cu copii la apeduct în interiorul locuinței de 1,6 ori, sistem propriu de canalizare – de 1,6 ori, baie sau duș – de 1,7 ori.

Figura 15. Dotarea locuințelor cu principalele comodități în anul 2014, %

Conform opiniei gospodăriilor cu copii circa 71 la sută din acestea consideră că în anul 2014 nu au intervenit careva schimbări majore în nivelul de bunăstare al acestora comparativ cu anul precedent; 9,6% au menționat că trăiesc mai bine, iar 19,7% consideră că situația s-a înrăutățit (vezi anexa, tabelul 30). Pentru necesitățile minime ale gospodăriei, conform aprecierilor respondenților ar fi suficientă suma de 1279 lei lunar pe o persoană. Totodată, pentru un trai decent a fost menționat necesarul de 2643 lei în medie pe o persoană.

- [Anexe](#)
- [Versiune format PDF](#)

Note:

¹ The State of the World's children 2014 in numbers, http://www.unicef.org/sowc2014/numbers/documents/english/SOWC2014_In%20Numbers_28%20Jan.pdf

² Fără raioanele din partea stîngă a Nistrului și mun. Bender.

Persoană de contact:

Ala Negruța
șef al direcției statistica serviciilor sociale și condițiilor de trai
tel. 0 22 40 30 78

[Prima](#) / Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2014

Tel. 022 40 30 00

Fax

str. Grenoble, 106, MD-2019 Chișinău, Republica Moldova

Email: moldstat@statistica.gov.md

Copyright © 2020 BIRoul NAȚIONAL DE STATISTICĂ

Condiții de utilizare